

Nr 851

Av herrar **Magnusson** i Borås och **Gustafson** i Göteborg, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 157, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning.*

I proposition nr 157 föreslås bl. a. en permanent bestämmelse av innebörd att avdragsrätt för avsättning till investeringsfond för konjunkturutjämning skall medgivas allenast under förutsättning att 50 % av gjord avsättning inbetalas å särskilt konto i riksbanken. Förslaget innebär en höjning av insättningsskyldigheten från nu gällande 40 %.

Företagsbeskattningskommittén förordade på sin tid den nuvarande insättningsskyldigheten om 40 % av avsättningen till investeringsfond. Motiveringen härför var ett beaktande av konjunkturpolitiska synpunkter i vidare mån än tidigare samt en medveten strävan att söka stimulera en allmän anslutning från företagens sida. Insättningsskyldighetens omfattning är såsom framhålls under förarbetena en avvägningsfråga, men enighet rådde om att insättningen borde understiga den eljest utgående inkomstskatten för att stimulera företagen till fondavsättningar. Riksdagen delade denna uppfattning.

I den föreliggande propositionen återges en sammanställning av fondavsättningar under beskattningsåren 1955—1958. Av dessa upplysningar jämte uppgifterna om lämnade tillstånd att utnyttja investeringsfonder framgår, att de till cirka 1 100 milj. kronor uppgående avsättningarna, däri inräknat även avsättningar enligt äldre författningar, genom tillstånden nedgått till cirka 300 milj. kronor. Någon uppgift angående avsättningarna under beskattningsåret 1959 har icke redovisats.

Under nu rådande högkonjunktur är det betydelsefullt att företagen använder detta institut och att stora avsättningar göres till investeringsfonderna. Såsom av det sagda framgår, återstår endast 300 milj. kronor av de t. o. m. år 1958 gjorda avsättningarna. En betydande ökning av fonderna bör eftersträvas under innevarande beskattningsår.

Departementschefen finner det med hänsyn till konjunkturutvecklingen önskvärt att avsättningarna icke skall medföra en likviditetsförstärkning hos företagen. Därjämte anser han de övriga förmåner som lagstiftningen erbjuder vara av den art att de i och för sig utgör en tillräcklig stimulans för avsättningar.

Det skall icke bestridas, att författningen erbjuder företagen vissa för-

måner. Dessa måste dock av företagen vägas mot det likviditetsbehov som verksamhetens behöriga bedrivande påkallar. En höjning med en fjärdedel av insättningen torde vid denna avvägning framstå som så betydande att den för vissa företag verkar direkt återhållande.

Då vi sålunda anser avsättningar till investeringsfonder under detta beskattningsår på allt sätt böra främjas, men befarar att en höjning av insättningsskyldigheten kan motverka företagens benägenhet till avsättningar, föreslår vi, att insättningsskyldigheten bibehålles vid 40 % av gjorda avsättningar. En bättre effekt av övriga i propositionen framlagda förslag skulle härigenom även åstadkommas.

Under återopande av det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte avslå det i proposition nr 157 framlagda förslaget om höjning av den kvotdel som vid avsättning till investeringsfond för rörelse skall inbetalas till riksdagen från 40 till 50 procent och sålunda besluta, att 3, 5, 10, 16 och 22 §§ förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning ävensom anvisningarna till 3 § samma förordning skall bibehålla sin nuvarande lydelse samt att 18 § skall erhålla följande lydelse.

18 §.

Har företag för visst beskattningsår å konto för investering inbetalt mer än fyrtio procent av det belopp, vilket företaget avser att avsätta till investeringsfond eller för vilket vid taxeringen avdrag åtnjuts i enlighet med bestämmelserna i 3 §, skall länsstyrelsen, på framställning av företaget, förordna om återbetalning av det till kontot för mycket inbetalta beloppet. Vid återbetalning som nu sagts skola, om insättningar verkställts vid olika tillfällen, tidigare för beskattningsåret gjorda inbetalningar tagas i anspråk före senare insättningar.

Stockholm den 20 maj 1960

Tage Magnusson
i Borås

Sven Gustafson
i Göteborg